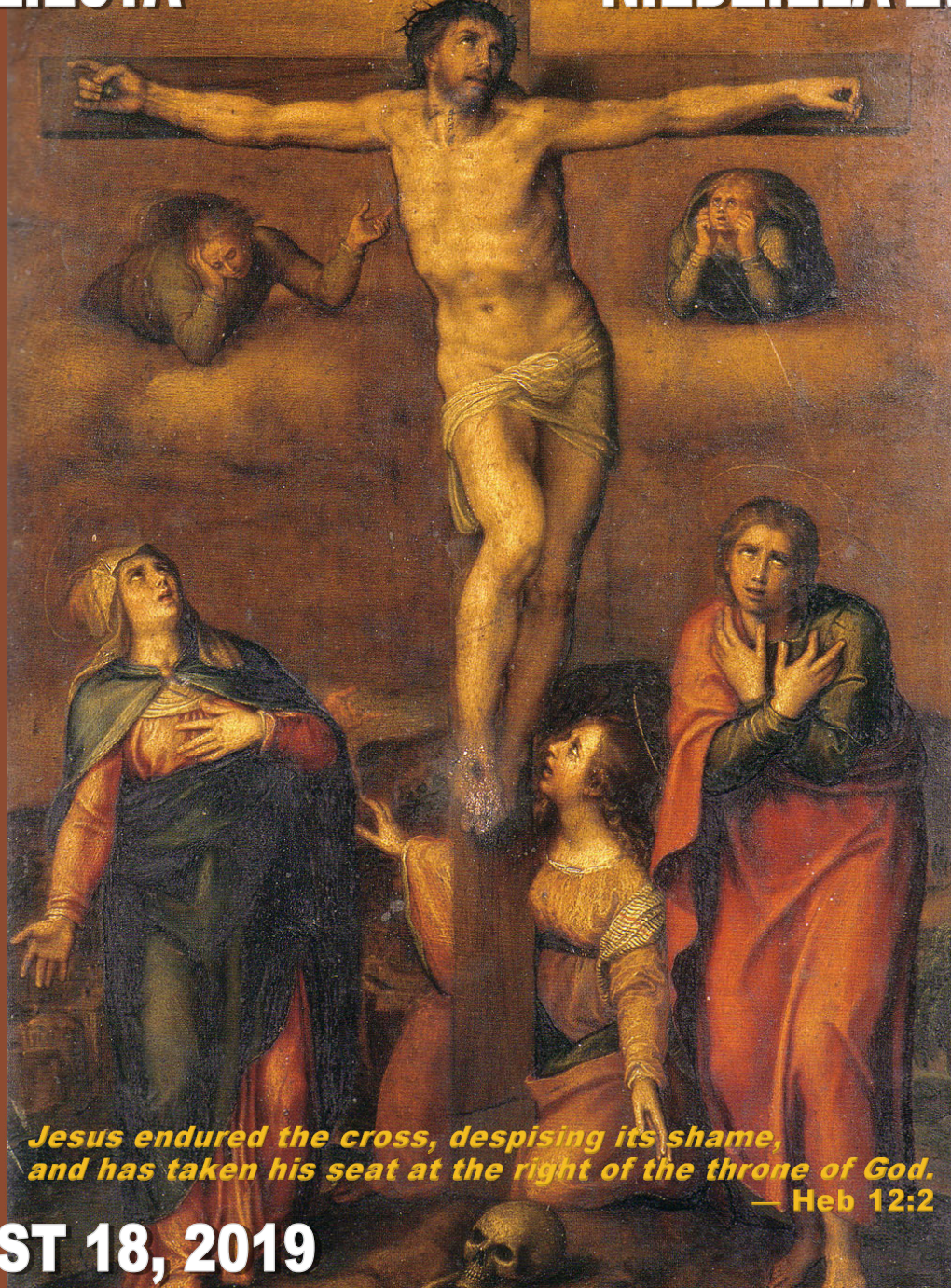

**TWENTIETH SUNDAY
DWUDZIESTA**

**IN ORDINARY TIME
NIEDZIELA ZWYKŁA**

*Jesus endured the cross, despising its shame,
and has taken his seat at the right of the throne of God.
— Heb 12:2*

AUGUST 18, 2019

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

TWENTIETH SUNDAY IN ORDINARY TIME AUGUST 18, 2019

My sheep hear my voice, says the Lord; I know them, and they follow me.
— John 10:27

RUGGED INDIVIDUALS

“Oh all you who pass by, see if there is any sorrow like unto my sorrow.” These words are often applied to Jesus, but they were not said BY Him. They are from the Lamentations of Jeremiah (1:12), a prophet whose life closely resembles that of Jesus. Jeremiah lived in an age of crisis which saw the collapse of the Assyrian empire, and the emergence of a new one in Babylon. After being ruled for over a century by Assyria, the Israelites’ faith and their forms of worship were tainted by paganism.

Jeremiah’s role was to condemn idolatry and help his people rebuild their faith. But the ruling elite blocked his efforts and even wanted to kill him, in order to preserve the status quo. As a shy young man, Jeremiah’s whole being shuddered before the vocation he felt, “to tear up and to knock down, to destroy and to overthrow” (1:10). In his poetry we see him on the verge of despair. “The word of the Lord has brought on me insult and derision all day long” (20:8).

Jeremiah inner struggle was intense. “Why is my suffering endless, my wound incurable?” (15:18). He even goes so far as to despair of his life: “Cursed be the day when I was born” (20:18). He was going through what St John of the Cross would later call “the dark night of the soul,” when someone specially near to God seems abandoned by him. But by his suffering, the heart of Jeremiah was purified, making him a most effective prophet.

Instead of preaching externals like Law, circumcision, sacrifice and Temple, Jeremiah preached a religion that was inward, a more personal relationship with God. God would plant his Law deep within his people’s psyche, writing it on their hearts (Jer 31:33). A thousand years later, St Augustine was of similar mind. “Seek God within” was his motto. “Enter into yourselves, for truth dwells within you.” The focus on interior, personal religion is what makes Jeremiah dear to so many Christians. He foresaw a new covenant between God and the people, the first time such an idea is found in Judaism. The consecration over the chalice in every Mass mentions “the new and everlasting covenant.”

Both Jesus and Jeremiah felt great empathy for ordinary people, and a burning desire for their welfare, and both were rejected by the powers-that-be of their time. What Caiaphas said of Jesus, “It is better for one man to die for the people than for the whole nation to be destroyed” (Jn 11:50) echoes what the leaders of Jerusalem said about Jeremiah, “This fellow does not have the welfare of the people at heart, but its ruin”. When they plotted to kill Jeremiah, he was only saved by an Egyptian, who helped draw him out of the muddy well into which he had been thrown. The only person to help Jesus on his way to Calvary, Simon of Cyrene, was also a foreigner,

from Libya. In God’s wise providence, help can come from the most unexpected quarters.

PEACE AND DIVISION

“Do you think that I am come to bring peace on earth?” Quite honestly, we would hope so. We’ve come to equate Jesus with peace; is he not the Prince of Peace? The Communion Rite links him with peace; the discourse at the Last Supper is peppered with the word. Yet, when he answers his own question, he confuses us. “No. I tell you, but rather division.”

We look at the life of Jesus for clues as to how “peace” and “division” can be reconciled. One approach is to find Jesus exercising options in his life; facing moments when he has a choice of two roads ?” the easy pliant one of the prevailing culture or the lonely reforming one. His decisions cause divisions. Some of the division and turmoil is within himself (the garden scene.) some between himself and others ?” his mother and relatives. Peter on the road to Jerusalem, the final divisiveness of the cross of scandal.

Each time Jesus decides to follow the Father’s will, that has two effects. It divides him off from those who won’t take the step with him, and it moves him deeper into the peace that comes from being true to who you are. The peace Jesus talks about has a shape to it. It is not the wishy-washy, compromising, anything-for-a-quiet-life kind of peace we often settle for. When he mentions “division” in the same breath, we begin to see division as almost the price of authentic peace. We could spend time noting the kind of decisions Jesus regularly made. He reached out; showed compassion; suffered along with people; understood their pain; broke bread with the hungry; befriended sinners; he was at ease with laborers and poor people who lived in the shadow of the powerful elite.

While we’ve read and heard these scenes a thousand times, we can lose sight of how disruptive and unconventional Jesus was. He talked of Samaritans saving Jewish lives! He praised the father who embraced the son who shamed him! You were to share your cloak and tunic, all you wore, literally! The soldier in the occupying army was to be accompanied not just the one mile but another mile, unbidden.

Jesus parted company with the authorities, not because he wished to but because they did. His warm, open-handed approach to others provoked in the authorities an angry, clenched-fisted reaction. To preserve the status quo they would have to be rid of this challenging presence. The crucifixion was meant to silence him for good. Instead, it gave him the last word. It not only capped his life of sacrifice but raised up an iconic sign to inspire us over the centuries. The sacrifice of Jesus shows the price to be paid if we are to reach the peace he calls us to.

- Internet

Today’s Readings: Jer 38:4-6, 8-10; Ps 40:2, 3, 4, 18; Heb 12:1-4; Lk 12:49-53

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, 20 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: Jr 38:4-6, 8-10; Ps 40:2, 3, 4, 18;

Hbr 12:1-4; Łk 12:49-53

O jakże niezwykle trudną jest rzeczą mówić drugim słowa prawdy, zwłaszcza wtedy, gdy jest ona przykra. Wiemy o tym dobrze, że ludzie wolą żyć złudzeniami, bo przynajmniej chwilowo dają one uspokojenie, nie każą się martwić. A przecież w bardzo wielu wypadkach zajmowane przez nas stanowisko, wykonywana funkcja czy po prostu dobrze urobione sumienie każą nam powiedzieć innym prawdę, chociaż jest ona dla nich gorzka, choć burzy spokój zbudowany na złudzeniach. Owszem, zdarzają się sytuacje, w których nie wolno nam milczeć, chociaż ściągamy przez to na siebie prześladowanie ze strony tych, którym mówimy prawdę.

Takiej właśnie postawy uczy nas dzisiaj prorok Jeremiasz. Jego prorokowanie przypadło na trudne chwile w życiu narodu wybranego. Jerozolima - święte miasto Boże - była obleżona przez Babilończyków, którzy dopełniali kary Bożej na narodzie wybranym; miała się wkrótce rozpocząć niewola babilońska. W takiej sytuacji opór był bezsensowny. I tak właśnie sprawę widział w swojej wizji prorok. Stąd nawoływał rodaków do poddania miasta, by w ten sposób uniknąć niepotrzebnego przelewu krwi. Łatwo sobie wyobrazić, że w tej sytuacji poczytano to Jeremiaszowi za zdradę, albowiem prawie wszyscy byli przekonani o tym, że trzeba się bronić, że Bóg nie dopuści do tego, by święte miasto Jeruzalem upadło i stało się łupem pogan. Stąd prorok znalazł się w więzieniu i groziła mu śmierć. W tej krytycznej chwili Bóg nie zapomniał o swoim wysłanniku. Wybawił Jeremiasza ze śmiertelnej opresji.

W Ewangelii Chrystus kieruje wymagania pod adresem swoich uczniów. Są one naprawdę trudne do zastosowania w życiu. Mistrz oświadcza, że przyniósł na ziemię ogień i chce, aby on zapłonął. Troska o to musi być podjęta przez Jego uczniów. Jeśli zaś chcą ją podjąć, nie zaznają spokoju. Chrześcijanin nie może sobie ułożyć wygodnie życia, ale musi podjąć niemały wysiłek, aby w każdej sytuacji postępować zgodnie z wymaganiami Ewangelii. Można powiedzieć, że będzie to głoszenie innym prawdy, która wywoła u nich "zgorszenie" lub nawet formalną nienawiść, zrodzi prześladowanie. Chrześcijanin jednak nie może się cofnąć przed solidnym wcieleniem w życie Ewangelii, choćby ono wymagało aż tak wielkiej ofiary. Wprawdzie postara się ze swej strony uczynić wszystko dla zachowania pokoju z braćmi, ale z drugiej strony nie pójdzie na żadne ustępstwo, które by dawało jedynie pozorny spokój we wzajemnym współżyciu, a w rzeczywistości stanowiło zdradę Ewangelii.

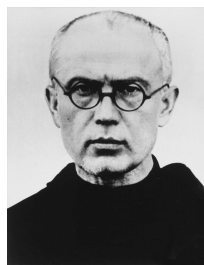
Pamiętajmy o tym, że w tych trudnych chwilach nie pozostaniemy osamotnieni. Będzie przy nas Pan Jezus, bo nigdy nie opuszcza On tych, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości.

Życie chrześcijańskie przyrównuje się często do biegu w zawodach sportowych. Przed nami nagroda, którą stanowi nie coś bagatelnego, przemijającego, ale za zwycięstwo czeka nas niewiedzący wieniec chwały.

Ci, którzy pragną uzyskać w biegach dobre miejsce, muszą przez długi nieraz czas praktykować ascezę sportową, wymagającą od nich nieraz wielkich wyrzeczeń. Chrześcijanin musi czynić wszystko, wyrzec się wielu rzeczy, aby tylko dochować Bogu wierności. W tym punkcie najdoskonalszym wzorem dla wszystkich jest sam Chrystus, który podjął nawet śmierć krzyżową, by w ten sposób wypełnić wolę Ojca i wysłużyć łaskę, wspierającą chrześcijanina na trudnej drodze życia ewangelicznego. Wsparty taką pomocą uczeń Chrystusa nigdy nie załamie się na duchu.

-- ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

ŚW. MAKSYMILIAN KOLBE—14 SIERPNIA

urodził się w Polsce w 1894 r. W wieku około 10 lat miał wizję Matki Boskiej. Ofiarowała mu białą koronę i czerwoną koronę, przedstawiającą czystość i męczeństwo. Wybrał jedną i drugą, zapowiedź swojego życia. W 1910 r. Wstąpił do zakonu franciszkanów konwentualnych i został wysłany na studia w Rzymie, gdzie założył Misję Niepokalaną i dostał święcenia w 1918 r. Ojciec Maksymilian powrócił do Polski i rozpoczął swoją niestrudzoną działalność misyjną, zakładając miesięcznik i dwa ośrodki poświęcone Najświętszej Marii Pannie: Niepokalanów, w Polsce i Mugenzai no Sono w Japonii.

W czasie II Wojny Światowej w swoim klasztorze, wraz z innymi braćmi udzielał schronienia uchodźcom z Wielkopolski, w tym około 2000 Żydów. W 1941 r. klasztor został zamknięty przez Niemców a O. Maksymilian razem z czterema zakonnikami zostali aresztowani przez Gestapo i uwięzienych na Pawiaku. 28 maja został przeniesiony do Auschwitz jako więzień 16670.

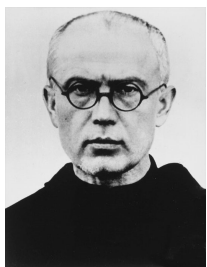
Nadal działając jako kapłan, O. Maksymilian był brutalnie szykanowany, w tym bicia i biczowania. Pod koniec lipca 1941 r. jeden z więźniów uciekł z obozu za co wybrano dziesięciu więźniów na śmierć głodową. Kiedy jeden z wybranych mężczyzn, Franciszek Gajowniczek, krzyknął: „Moja żona! Moje dzieci!”, O. Maksymilian zgłosił się na jego miejsce.

Według świadka, O. Maksymilian w celi więziennej prowadził więźniów w modlitwie. Za każdym razem, gdy strażnicy go sprawdzali, stał lub klęczał na środku celi i spokojnie patrzył na wchodzących. Po głodowaniu i pozbawieniu wody przez dwa tygodnie tylko on pozostał przy życiu więc O. Maksymilian został zabity zastrzykiem. Zmarł 14 sierpnia. Jego szczątki poddano kremacji 15 sierpnia, w święto Wniebowzięcia NMP.

Papież Jan Paweł II kanonizował go jako Świętego i Męczennika Miłosierdzia 10 października 1982 r. Święty Maksymilian był przełomowym teologiem. Jego wgląd w Niepokalaną Poczęcie przewidział teologię maryjną Soboru Watykańskiego II i pogłębiał rozumienie przez Kościół roli Maryi w Bożym planie zbawienia. Jego myśl maryjna odbija się echem w nauczaniu maryjnym Św. Jana Pawła II i Benedykta XVI.

— Wikipedia and missionimmaculata.com

ST. MAXIMILIAN KOLBE — 14 AUGUST

was born in Poland in 1894 and at about the age of 10 had a vision of the Virgin Mary. She offered him a white crown and a red crown, representing purity and martyrdom. He chose both, a foreshadowing of his life to come. In 1910, he joined the Conventual Franciscan Order. He was sent to study in Rome where founded the Mission Immaculata on

October 16, 1917 and was ordained in 1918, Father Maximilian returned to Poland and began his untiring missionary activity, starting a monthly magazine and establishing two evangelization centers dedicated to the Immaculate Virgin: Niepokalanów, the “City of the Immaculate,” in Poland, and Mugenzai no Sono in Japan.

After the outbreak of World War II, which started with the invasion of Poland by Germany, St. Maximilian was one of the few brothers who remained in the monastery, where he organized a temporary hospital. After the town was captured by the Germans, he was arrested by them but released 2 months later. Upon his release he continued work at his friary, where he and other friars provided shelter to refugees from Greater Poland, including 2,000 Jews whom he hid from German persecution in the Niepokalanów friary.

On 17 February 1941, the monastery was shut down by the German authorities and St. Maximilian and four others were arrested by the German Gestapo and imprisoned in the Pawiak prison. On 28 May, he was transferred to Auschwitz as prisoner 16670.

Continuing to act as a priest, Kolbe was subjected to violent harassment, including beating and lashings. Once he was smuggled to a prison hospital by friendly inmates. At the end of July 1941, one prisoner escaped from the camp, prompting Karl Fritzsche, the deputy camp commander, to pick ten men to be starved to death in an underground bunker to deter further escape attempts. When one of the selected men, Franciszek Gajowniczek, cried out, “My wife! My children!”, Kolbe volunteered to take his place.

According to an eyewitness, in his prison cell, Kolbe led the prisoners in prayer. Each time the guards checked on him, he was standing or kneeling in the middle of the cell and looking calmly at those who entered. After they had been starved and deprived of water for two weeks, only Kolbe remained alive. The guards wanted the bunker emptied, so they gave Kolbe a lethal injection of carbolic acid. Kolbe is said to have raised his left arm and calmly waited for the deadly injection. He died on August 14. His remains were cremated on 15 August, the feast day of the Assumption of Mary.

Pope John Paul II canonized him as a Saint and Martyr of Charity on October 10, 1982. St. Maximilian was a ground-breaking theologian. His insights on the Immaculate Conception anticipated the Marian theology of the Second Vatican Council and further developed the Church’s understanding of Mary’s role in God’s Plan of salvation. His Marian thought re-echoes in the Marian teaching of both St. John Paul II and Benedict XVI.

— Wikipedia and missionimmaculata.com

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM
Zofia Adamowicz
Karen Arandoña
Kyle Arandoña
Rachel Arandoña
Andrzejek & Michael Ashline
Avalon Asgari
Anna Bagnowska
Wiesława Barr
Jamie Barrett
Lois Barta
Pilar Bascope
Barbara Berger
Ronald Brozchinsky
Maureen Broschinsky
Charlotte Frances
Edward Cacho
Dora Carrillo
Jean Carter
Lila Ciecsek
Kazimiera Chilecka
Jan Chudy
Bernadine Dateno
Carolyn Davis
Joe Doud
Danuta Drzymuchowski
Edmund F. Dzwigalski
Krzysztof Fiedor

Anita and Mike Gilkey
Grandson
Thomas Guzzo
Brooklyn Hamsley
Bea Halphide
Loretta Harford
Todd Hill
Tot Hoang
Dick Hoffman
Patricia Hoffman
Stasia Horaczko
Leonard Jakubas
Bożena i Jan Jarczok
Alvyda Janulaitiene
Ania Karwan
Lottie Koziel
Ks. Czesław Kopeć
Anent L.
Mary Laning
Danuta Labus
Scotty Lynch
Kara Masterson
Amber Matrauga
Anthony Martinez
Antoinette Martinez
Gail Morganti
Mariola i Jarosław Musiał
Monica Nava

Ryszard Nowak
Zofia E. Nowak-Przygodzki
Jerry Nicasio
Jarrod Pavlak
Iwona Pisarek
Małgorzata Piwko
Elaine Quan
Benito Ramirez
Donna Rodriguez
Henryk Ruchel
Tim Ryan
Al Schneider
Veronica Sequi
Debra Shewman
Maria Sowa
Matt Starbuck
Stanley Szymczyk
Cathy Thayer
Chrys Trau
Teresa Turek
Alyssa Twitchell
Charlene Web
Carol Weinmann
Bernadette Westphal
Richard Zeleski
Bogusia Zientek

TREASURES FROM OUR TRADITION

For about a hundred years now, the historical text “Apostolic Tradition” has shed some light for us on the shadowy shape of worship in the early church. In it, its author, Hippolytus, took care to record the actual texts of worship used at the time. He himself has a shadow side, since he was so ardently conservative in his tastes that he broke ties with the Bishop of Rome and became first in the line of history’s anti-popes. At the eleventh hour, however, he reconciled with his enemies and actually died a martyr. In fact, he was shipped off to the Sardinian mines as a slave with the true pope as his companion in chains. Because his tussle with the pope was over theological innovations and not liturgical texts, we are sure that his account of the style of Eucharistic Prayer in the third century is accurate. It forms the core of today’s Eucharistic Prayer II.

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co

SPECIAL THANKS

SR. GLORIANNA BENARDSKI MISSION

This week we received a letter from Sr. Glorianna Benardski of the Sisters of Mercy of the Americas. She thanked **St. John Paul II Polish Center community for a donation in the amount of \$7,500** to support her Mission in the rural mountains of Honduras. As many of you know we adopted this community in Honduras from our first Director of the Polish Center Fr. Joseph Karp and a portion of our second collection is designated to supporting this worthy cause.

Thank You / Dziękujemy

PSA UPDATE

As of this week 97 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2019 and have pledged \$36,447. This means that we have reached our goal of \$36,000 and all additional contributions this year will be returned to the Center.

WE ARE ONE
LIVING THE GOSPEL MESSAGE

Sat 8/17 4:00 pm +Jim Doud in memory of 60th wedding anniversary from his wife Jo Ann

Sun 8/18 9:00 am +Marian from the Niculae family
10:30 am +Bolesław Kwiatkowski od córki z rodziną
O Boże błogosławieństwo dla Barbary i Marka Mika na 35 rocznicę ślubu
O Boże błogosławieństwo dla Jadwigi Wawer na 85 urodziny od córki z rodziną
+Jadwiga Wróblewska w 3 rocznicę śmierci od przyjaciółki Elżbiety
+Ryszard Chachulski w 9 rocznicę śmierci od rodziny
+Klemens Kozłowski z okazji urodzin od żony z rodziną
+Zofia Musiał w 6 rocznicę śmierci od syna z rodziną
O zdrowie dla Józefa Garczek od córki Czesi
O zdrowie dla Marii Sowa od Czesi

Sat 8/24 4:00 pm Intention of Polish Center Community

Sun 8/25 9:00 am +Kerry Stewart Bloom from Stewart Family
10:30 am +Czesław Turek od żony z rodziną
O Boże błogosławieństwo dla Czesława Calka na 70 urodziny od córki Katarzyny i zięcia Paula z rodziną
+Maria Romańska w 1 rocznicę śmierci od Tony i Janet Romański i od przyjaciół
+Romauld Prawdzik w 1 rocznicę śmierci od syna i synowej

UWAGA, UWAGA !

Potrzebujemy całych opakowań (zgrzewek) wody i różnych napojów gazowanych do stoiska z napojami. Będziemy wdzięczni za wszelką pomoc. Wodę, napoje gazowane można dostarczyć do Centrum w niedzielę, albo też w ciągu tygodnia.

Prosimy wszystkich wolontariuszy (panie i panów!) chętnych do pomocy w przyrządzaniu polskich potraw o zarezerwowanie czasu na zajęcia kuchenne od **wtorku 17 września do piątku 20. września.**

Pani Teresa Turek zaprasza od godz. 9 rano. Proszę dzwonić na jej tel: **(949) 306-1940**

BĘDIEMY WDZIĘCZNI ZA WSZELKĄ POMOC

A VOCATION VIEW:

Jesus wants to set our faith on fire, so we can share His love with zeal.

DIVINE WORD MISSIONARIES-
SISTERS SERVANTS OF THE HOLY
SPIRIT 800-553-3321

VOLUNTEERS – WE NEED YOUR HELP

We are looking for donations of cases of water and soda pop for the Soda Booth. If you are shopping and see some on sale, we would appreciate any donations you could assist with. The water and soda can be dropped off at the Center before, or after Masses, or during the week.

THANK YOU!

CALLING ALL KITCHEN VOLUNTEERS

All the generous "kitchen" volunteers are asked to please reserve your time to help with the preparation of food. The work meetings will take place at the Center on the following dates: **Sept. 17, 18, 19, and 20th from 9 am - "till done"**. Any offer of time and help will be greatly appreciated! (We have fun too!). To offer your help please call Teresa Turek, tel: **(949) 306-1940**

We need your help for another successful Festival!

All volunteers can sign-up on the Center Website

DOŻYNKI – CAKE BOOTH

The Cake Booth relies completely on the generosity of the people at the Center to bring any cakes, cookies, pastries, pies, brownies, etc.. (ONLY HOME - BAKED PLEASE !!!) Pączki will be for sale. We need and ask you to bring your home - baked specialties *please* to the Cake Booth in the morning on Saturday, September 21th and Sunday, September 22th

THANK YOU FOR HELP / DZIEKUJEMY

DOŻYNKI 2019 RAFFLE

Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD for launched our annual fundraising campaign. The grand prize at this year's Harvest Festival (Dożynki) will be a **2020 Toyota Corolla LE**. The opportunity drawing for the car on

September 22, 2019 at 3:00pm. *Show your support by purchasing tickets (\$5.00 each) for a chance to win this tremendous prize!*

Please read carefully the Car Drawing Regulations!

THANK YOU/DZIEKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
08/10 & 08/11/2019	\$4,248.00	\$512.00

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Thursday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:00 am - 10:30 am

11:30 am - 1:30 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass:

4:00 pm - English

Sunday Masses:

7:00 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses:

8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass